

שפטיע לך, שהרי בגים בטלע
בקון שלם, איתן בהפוך -
פניא. איתנים בהפוך אוטיות -
פנאי. השמר מכם, שהרי אתה
כבר פה וכבר לשונ,ומי שרוצה
להזיך בטלע של דגי הים, של
בעל המשנה, שהם פנאים,
אריך להיות מكيف, לשון מחרדית
חריפה, ליקב עד שmagua

שם.

בי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא
ולא יכזב (חבקוק ב). ופרשו
שפיטוק זה נוקב ויורד עד תהום
רבה. מיهو שירד לתחום רבה
למצא זמן זה? אלא אתה,
שנאמר בך (מלחים י) צדקתו
כהררי אל משפטיך תהום רבה.
כמה בעלי משנה שרצו לרשות
לעמך הולכת למציא שם את קץ
הגאלה, וירדו שם ולא עלו. ואף
על גב שלשונם היה כפטיש
יופצץ טלא, חלש הפטיש שלהם
לנקב באותו טלא. מי שנקב
שלו באותו טלא בלי רשות, בא
נחש לנשך אותו. ויש אחרים
שנקבו אותו, עד שהגינו לתחום
רבה, ולא עלו ממש.

ובזמן שהנקב פחותה, כל מי
שהיה נפל שם, לא היה עולה.
ומשים בן דוד נפל שם עם
משיח בן יוסף. שאחד הוא (וריה
(ענין ורכב על חמור, ואחד הוא
(דברים י) בכור שורו, זה משיח בן
יוסף. וזהו (שםות כא) כי יכרה אש
בור ולא יכשנו ונפל שפה שור
או חמור. וכן נקרא המשיח בר
נפל. והוא נפלת אהיריהם,
ונאמר עליה, (עמוס ח) נפלת לא
תוסיף קום בתולת ישראל.
ואתה הוاعל הבור ישלים בסוף
ישיב לבעליו (שםות שם). ומהמת
יהיה לו - זה משיח בן יוסף
שעתיד להברג.

בטלע קנא דלהון, איתן בהפוכה, פניא.
איתנים בהפוך אתנון, תנאים. אסתמר
מניהו, דהא אנט כבד פה וכבד לשון, ומאן
דבאי לאתקפה בטלע דנוני ימא, דמאי
מתניתין, דאיןון תנאים, בעי למחיי תקיף,
ליישנא חדיקא חריפה, לינקוב עד דמטי
לתחומה רבא דתמן.

בי עוד (דף רע"ט ע"א) חזון למועד ויפח לקץ ולא
יבזב, (חבקוק ב) ואוקמה דהאי קרא נוקב
וירורד, עד תחומה רבא. מאן הוא דנחתית
לתחום רבא, לאשכחא זמנה דא, אלא אנת,
דאסתמר בך (מלחים לו) צדקתו כהרוי אל
משפטיך תהום רבה. כמה מארי מתניתין,
דבעו לנחתה לעומק דהכליה, לאשכחא
תמן קוץ דפרקנא, ונחתה תמן, ולא סליקו.
ואף על גב דליישנו הות כפטיש יפוצץ
טלע, חלייש פטיש דלהון, לנקבא בההוא
טלע. ומאן דנקיבו דיליה בההוא טלא
רשוי, אתה חוויא לנשכא ליה. ואות אחראין
דנקיבו לה, עד דמטו לתחומה רבא, ולא
סליקו מתמן.

ובזמן דנקבא פתיחה, כל מאן דהוה נפל
תמן, לא הוה סליק. ומשים בן דוד
נפל תמן עם משיח בן יוסף. חדיד איהו (וריה
(ענין ורכב על חמור. וחדיד איהו, (דברים י)
בכור שורו, דא משיח בן יוסף. והאי איהו
(שםות כא) כי יכרה איש בור ולא יכשנו ונפל
שפה שור או חמור. ובגין דא אקרי משיח,
בר נפל. ואיה נפלת בתיריהו, ואסתמר עליה,
(עמוס ח) נפלת לא Tosif קום בתולת ישראל.
ואנת הוא (שםות כא) בעל הבור ישלים בסוף ישיב
לבעליו. ומהמת יהיה לו, דא משיח בן יוסף
דעתי לאתקטלא.